

وشيشٽائين پي بهت هئ. سنيھ ۾ نمبرون هو، شيوا کي اُمنگ ۾ نمبرون هو. اِسٽول ۾ دُور هوتي پي سمپ هو ڪئچنگ پاڙ پي بهت اچي هئ. مڪسوسٽا کي شڪتي پي بهت تپور هئ.

خوشيون ڪي جهوڙي ۾ پي جهوڙتي هو. واھ بابا، واھ ڀريوار، واھ ڊراما ڪي گيت پي اچي گاتي هو. دريتا ڪي وڻڻا پي اچي هئ. پهچاني ڪي ٻڌي پي تيور هئ. باپ اوڙ ڀريوار ڪي سڪيلڌي لاڏي پي بهت هو. مڌوبن ڪي شرنڱهار هو اوڙ روڻق پي اچي هو. ورائتي ڊاليان مل ڪر ايڪ چندن ڪا وريڪه بنني ڪا اڱڙمپل پي بهت اچي هو. ڪتني وڻڻا پي هئ! وڻڻا پي زياده هئ اوڙ ڪمزوري ايڪ هئ. تو ايڪ ڪو مٿانا تو بهت سهج هئ نان. سمسپائين سمپايت هو گئي هئ نان! سمجها.

جئسي صفائي سين سُناتي هو وئسي دل سين صفائي سين نِڪالني ۾ پي نمبرون هو. وشيشٽائون
 ڪي مالها بنائيندي تو لبي چوڙي هو جائيندي. ڦر پي باپ دادا مبارڪ ديني هئ. يهه پريورتن
 99% تو ڪر ليئا باقي 1% هئ. وهه پي پريورتن هوئا هيئن پرا هئ. سمجها ڪنني اچي هئ جو اُپي
 اُپي پي بدل ڪر ڪي نان سين هان ڪر ديني هئ. يهه پي وشيشٽا هئ نان! اُتر بهت اچا ديني هئ.
 انهن سين پوڄتي هئ شڪتيشالي، وڄئي هو؟ تو ڪهتي هئ اُپي سين هئ! يهه پي پريورتن ڪي
 شڪتي تپور هوئي نان. صرف چينتي، چوهي سين گهبراني ڪا سنسڪار هئ. مهاوير بن چينتي ڪو
 پانو ڪي نيچي ڪر دو اوڙ چوهي ڪو سوارِي بناؤ دو. گڻيش بن جائو. اُپي سين وگهن وناشڪ اُرات
 گڻيش بن ڪر چوهي پر سوارِي ڪرني لڳ جانا. چوهي سين ڊرنا نهين. چوها شڪتيون ڪو ڪات
 ليتا هئ. سهن شڪتي ختم ڪر ليتا هئ. سرلٽا ختم ڪر ديتا هئ. سنيهه ختم ڪر ديتا. ڪاٿتا هئ
 نان. اوڙ چينتي سيڌي ماڻي ۾ چلي جاتي هئ. ٿينشن ۾ بيهوش ڪر ديني هئ. اُس سمي پريشان
 ڪر ليتي هئ نان. اچا!

سدا مهاوير بن شكتيشالي استتي ۾ استت هوني والي، هر سنڪلپ، بول اوڙ ڪرم، هر قدم ۾ قدم رک باپ ڪي ساڻ ساڻ چلني والي، سڄي جيون ڪي ساڻي، سدا اپني وهيشتائون ڪو سامني رک ڪمزوري ڪو سدا ڪي ليئي وڌائي ديني والي، سنڪلپ روپي ٻيڄ ڪو سدا ڦلڌائق بناني والي، هر سميه بيحد ڪا پر تڪيه ڦل ڪاني والي، سرو پراپتيون ڪي جهولي ۾ جهولي والي اُٿي سدا ڪي سمرڻ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

فرانس گروپ سین:- سڀي بهت وار ملي هو اؤر آب ڦر سين مل رهي هو، ڪيونڪ جب ڪلپ پھلي ملي ٿي تب آب مل رهي هو. ڪلپ پھلي والي آتمائين ڦر سين اپنا حق لين ڪي لڀئي پھونچ گئي هئ؟ نيان نھين لڱتا هئ نان! پھچان ياد آ رهي هئ ڪ هر بهت واري ملي هئ! پھچانا هون ڳا رها هئ. جب اپنا ڪوئي مل جاتا هئ تو اپني ڪو ڊيڪ ڪر خوشي هوتي هئ. آڀي سمجھتي هو ڪ وه جو سنڀنڌ ٿا وه سوارٿ ڪا سنڀنڌ ٿا، اصلي نھين ٿا. اپني ڀريوار ۾، اپني سويت هوم ۾ پھونچ گئي. باپ دادا پي پلي پڌاري ڪھ ڪر سوانت ڪر رهي هئ.

درڊتا سڦلتا ڪو لاتي هئ، جهان يه سنڪلپ هوتا هئ ڪ يه هونگا يا نهين هونگا وهان سڦلتا نهين هوتي. جهان درڊتا هئ وهان سڦلتا هونئي پري هئ. ڪيي پي شيوا ۾ دل شڪست نهين هونا ڪيونڪ اونا شي باپ ڪا اونا شي ڪاريه هئ. سڦلتا پي اونا شي هوني هين هئ. شيوا ڪا ڦل نه نڪلي يه هو نهين سڪتا. ڪوئي اس سميه نڪلتا هئ ڪوئي ٿورا سميه ڪي باد، اس ليئي ڪيي پي يه سنڪلپ پي نهين ڪرنا. سدا اٿسي سمجهو ڪ شيوا هوني هين هئ.

ڇپان گروپ سين:- باپ دواران سرو خزاني پراپت هو رهي هئ؟ ڀرپور آتمائين هئ، اٿسا اُنڀو ڪرتي هو؟ ايڪ جنم نھين ليڪن 21 جنم يھ خزاني چلتي رھينگي. ڪتنا پي آڄ ڪي دنيا

۾ ڪوئي ڌنوان هو ليڪن جو خزانو آپڪي پاس هئ وهه ڪسي ڪي پاس پي نهين هئ. تو واسطوڪ سڄي وي. آءِ. پي ڪوئن هئ؟ آپ هو نان! وهه پوزيشن تو آج هئ ڪلهه نهين ليڪن آپڪا يهه ايشوريه پوزيشن ڪوئي چين نهين سڪتا. باپ ڪي گهر ڪي شرنههار بچي هو. جئسي ڦولون سين گهر ڪو سڄايا جاتا هئ ائسي باپ ڪي گهر ڪي شرنههار هو. تو سدا سِير ڪو، مئن باپ ڪا شرنههار هون ائسا سمجهه سریشٽ اِستتي ۾ اِستت رهو. ڪي پي ڪمزوري ڪي باتين ياد نهين ڪرنا. بيٽي باتون ڪو ياد ڪرني سين اؤر هين ڪمزوري آ جائينگي. پاسٽ سوچتي تورو آئينگا. اِس ليئي پاسٽ آرٿاٽ فَنش. باپ ڪي ياد شڪنڀشالي آتما بناءِ ديتي هئ. شڪنڀشالي آتما ڪي ليئي محنت پي مُحبت ۾ بدل جاتي هئ. جتنا گيان ڪا خزانو دوسرون ڪو ديتي هئ اُتنا وِرتي هوني هئ. همت اؤر حُلاس دواران سدا اُنتي ڪو پاتي آئي ٻڌتي چلو. اِچا.

“اڃا ماترم اوديا بنو”

برهمڻون ڪا اَنتم سمپورڻ سوروپ وا اِستتي ڪا ورنن هئ، اِچا ماترم اوديا. جب ائسي اِستتي بنينگي تب جئ جئڪار اؤر هاهاڪار هونگي اِسڪي ليئي ترپت آتما بنو. جتنا ترپت بنينگي اُتنا هين اِچا ماترم اوديا هونگي. جئسي باپ دادا ڪوئي پي ڪرم ڪي ڦل ڪي اِچا نهين رڪتي هئ. هر وچن اؤر ڪرم ۾ سديو پتا ڪي سمرتي هوني ڪارڻ ڦل ڪي اِچا سنڪلپ ماتر پي نهين رهتا ائسي فالو فادر ڪرو. ڪچي ڦل ڪي اِچا نهين رڪو. ڦل ڪي اِچا سوڪير ۾ پي رهتي هئ تو جئسي ڪيئا اؤر ڦل ڪا، ڦر ڦل سوروپ ڪئسي ڊڪائي دي، اِس ليئي ڦل ڪي اِچا ڪو چور اِچا ماترم اوديا بنو. جئسي اُچار ڏڪون ڪي لسٽ هئ، وئسي ڦل ڪي اِچائين وا جو اُسڪا ريسپانس ليني ڪا سوڪير سنڪلپ رهتا هئ وهه پي پِن پِن پرڪار ڪا هوتا هئ. نِشڪام ورتي نهين رهتي. پرشارت ڪي پرابڌ ڪي ناليچ هوتي هوئي پي اُس اُتيچمينت رهتي هئ. ڪوئي مهما ڪرتي هئ اؤر اُسڪي طرف آپڪا وشيش ڌيان جاتا هئ تو يهه پي سوڪير ڦل ڪو سويڪار ڪرنا هئ. ايڪ سریشٽ ڪرم ڪرني ڪا سوئڱا سمپن ڦل آپڪي سامني آئينگا ليڪن آپ اَلپڪال ڪي اِچا ماترم اوديا بنو. اِچا، اِچا ڪرم سماپت ڪر ديتي هئ، اِچا سوچتا ڪو ختم ڪر ديتي هئ اؤر سوچتا ڪي بجاءِ سوچتا بنا ديتي هئ، اِس ليئي اِس وديا ڪي اوديا هو.

جئسي باپ ڪو ديڪا، سِير ڪا سميه پي شيوا ۾ ديئا. سِير نرمان بن بچون ڪو مان ديئا. پهلپ بچي، نام بچون ڪا، ڪام اُپنا. ڪام ڪي نام ڪي پراپتي ڪا تياڳ ڪيئا. بچون ڪو مالڪ رڪا اؤر سِير شيواڌاري. مالڪ پن ڪا مان پي دي ديئا، شان پي دي ديئا، نام پي دي ديئا. ڪي اُپنا نام نهين ڪيئا، ميري بچي. تو جئسي باپ نين نام، مان شان سپڪا تياڳ ڪيئا ائسي فالو فادر ڪرو. آپ نين ڪوئي شيوا اُپي اُپي ڪي اؤر اُپي اُپي اُسڪا ڦل لي ليئا تو جمع ڪچ نهين هوئا، ڪمايا اؤر ڪايا. اُس ڦر ول پاور نهين رهتي. وهه اُندر سين ڪمزور رهتي هئ، شڪنڀشالي نهين خالي خالي ره جاتي هئ. جب يهه بات ختم هو جائينگي تب نراڪاري، نراهنڪاري اؤر نروڪاري اِستتي ستهه بن جائينگي. آپ بچي جتنا هر ڪامنا سين نياري رهينگي اُتنا آپڪي هر ڪامنا سهج پوري هوتي جائينگي. فئسلٽيز مانگون نهين، داتا بن ڪر دو، ڪوئي پي شيوا پرت وا سِير پرت سئلويشن ڪي آڌار پر سِير ڪي اُنتي وا شيوا ڪي اَلپڪال ڪي سڦلنا پراپت هو جائينگي ليڪن آج مهان هونگي ڪلهه مهانئا ڪي پياسي آتما بن جائينگي، سدا پراپتي ڪي اِچا ۾ رهينگي.

ڪي پي انساف مانگي والي نهين بنو. ڪسي پي پرڪار ڪي مانگي والا سِير ڪو ترپت آتما اُنڀو نهين ڪرينگي. مهاداني بڪاري سين ايڪ نِيان پئسا ليني ڪي اِڇا نهين رڪ سڪتي. يه بدلي وا يه ڪري وو يه ڪچ سهيوگ دي، قدم آگي بڏاوي، اُٿسي سنڪلپ وا اُٿسي سهيوگ ڪي پاونا پَر وَش، شڪتي هين، بڪاري آتما سين ڪيا رڪ سڪتي! اَگر ڪوئي آپڪي سهيوگي پائي وا بهن پريوار ڪي آتمائين، بي سمجھي وا ٻال هٿ سين آلپڪال ڪي وستو ڪو سداڪال ڪي پراپتي سمجھ، آلپڪال ڪا مان، شان، نام وا آلپڪال ڪي پراپتي ڪي اِڇا رڪتي هئ تو دوسري ڪو مان ديڪر ڪي سِير نِرمٰن بننا، يه دينا هين سدا ڪي ليئي لينا هئ. ڪسي سين ڪوئي سئلويشن ليڪر ڪي ڦر سئلويشن ديني ڪا سنڪلپ ۾ پي نه هو. اِس آلپڪال ڪي اِڇا سين بيگر بنو. جب تڪ ڪسي ۾ اَنش ماتر پي ڪوئي رس دڪائي ديتا هئ، اَسار سنسار ڪا اُنڀو نهين هوتا هئ ٻڌي ۾ يه نهين آتا ڪ يه سڀ مري پري هئ تب تڪ اُن سين ڪوئي پراپتي ڪي اِڇا هو سڪتي هئ، ليڪن سدا ايڪ ڪي رس ۾ رهي والي، ايڪ رس اِستني والي بن جاتي هئ. اُنهين مُردون سين ڪسي پرڪار ڪي پراپتي ڪي ڪامنا نهين ره سڪتي. ڪوئي وناشي رس اپني طرف آڪرشت نهين ڪر سکتا.

اَنيڪ پرڪار ڪي ڪامنائين سامنا ڪرني ۾ وڃن ڊالتي هئ. جب يه ڪامنا رڪتي هو ڪ ميرا نام هو، مئن اُٿسا هون، ميري سين راءِ ڪيون نهين لي، ميرا موليٰ ڪيون نهين رکا؟ تب شيوا ۾ وڃن پرتي هئ اِس ليئي مان ڪي اِڇا ڪو چور سومان ۾ تڪ جاتو تو مان پرجائي ڪي سمان آپڪي پڇاري آئيندا.

ڪئين بچي بهت اچي پرشارتي هئ ليڪن پرشارت ڪرتي ڪرتي ڪهان پرشارت اِڇا ڪرني ڪي باد پرابڙهه يهان هين پوڄني ڪي اِڇا رڪتي هئ. يه پوڄني ڪي اِڇا جمع هوني ۾ ڪمي ڪر ديتي هئ اِس ليئي پرابڙهه ڪي اِڇا ڪو ختم ڪر صرف اِڇا پرشارت ڪرو. اِڇا ڪي بجاءِ اِڇا شبد ياد رکو.

پڳتون ڪو سرو پراپتي ڪراني ڪا آڌار، ”اِڇا ماترم اوديا“ ڪي اِستني هئ. جب سِير اِڇا ماترم اوديا هو جاتي هو، تب هين اَنِه آتمائون ڪي سرو اِڇائين پورڻ ڪر سڪتي هو. ڪوئي پي اِڇا اپني پرت نهين رڪو ليڪن اَنِه آتمائون ڪي اِڇائين پورڻ ڪرني ڪا سوچو تو سِير سته هين سمپن بن جائينگي. اَب وشو ڪي آتمائون ڪي اَنيڪ پرڪار ڪي اِڇائين اَرقات ڪامنائين پورڻ ڪرني ڪا دري سنڪلپ ڌارڻ ڪرو. اُڙون ڪي اِڇائين پورڻ ڪرنا اَرقات سِير ڪو اِڇا ماترم اوديا بنانا. جئسي دينا اَرقات لينا هئ، اُٿسي هين دوسرون ڪي اِڇائين پورڻ ڪرنا اَرقات سِير ڪو سمپن بنانا هئ. سدا يهي لڪش رڪو ڪ همين سرو ڪي ڪامنائين پورڻ ڪرني والي مورت بننا هئ. اِڇا.

وردان - پرستتيون ڪو سائيڊ سين سمجھ پار ڪرني والي سمرتي سوروپ سمرت آتماپو
سمرتي سوروپ آتما سمرت هوني ڪي ڪارڻ پرستتيون ڪو ڪيل سمجھتي هئ. پل ڪتني پي بڙي پرستتي هو ليڪن سمرت آتما ڪي ليئي منزل پر پهونچني ڪي ليئي يه سڀ راستي ڪي سائيڊ سينس هئ. لوگ تو خرچا ڪر ڪي پي سائيڊ سينس ديڪني جاتي هئ. تو سمرتي سوروپ سمرت آتما ڪي ليئي پرستتي ڪهو، پير ڪهو، وڃن ڪهو سڀ سائيڊ سينس هئ اُڙ سمرتي ۾ هئ ڪ يه منزل ڪي سائيڊ سينس اَنگنت وار پار ڪي هئ، نَتنگ نيو.

سلوگن - دوسرون ڪي ڪريڪشن ڪرني ڪي بجاءِ باپ سين ڪنيڪشن جوڙ لو تو وردانون ڪي اُنڀوتي هوتي رهينگي.